

Capella de Sant Llorenç de Fontcalçada

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Ametller
Emplaçament: Mira-sol

Coordenades:

Latitud: 41.46679
Longitud: 2.08497
UTM Est (X): 423590
UTM Nord (Y): 4590981

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 187
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani
Segle: XI-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal i física
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-17.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari: IPA-27896
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 000100100DF29A
Fitxes associades:

Descripció

Església d'origen romànic que fou reconstruïda al segle XVIII i restaurada el 1850, de manera que es conserva íntegrament però molt modificada. És de planta rectangular i consta d'una sola nau, amb teulada a doble vessant.

La façana principal és molt simple, amb un portal de punt rodó i, sobre el mateix eix, una finestra d'ull de bou. Els paraments són fets amb carreus de mida petita, en algunes parts molt poc regulars. Els murs tenen un gruix d'1,05 metres. La façana és rematada amb un petit campanar d'espada de factura recent, obrat amb maó. Les dimensions de la capella són 8,60 per 4,60 metres.

Originalment aquesta capella era de planta quadrada i tenia un absis en forma de ferradura. Va ser localitzat durant les obres de restauració de l'any 1976.

Història

Aquesta capella és esmentada per primera vegada l'any 1084, en un document de donació de terres al lloc de "*Campaniano*", prop de l'església de Sant Llorenç, a la "*Sala*". Se sap que al segle XV la capella era gestionada eclesiàsticament i litúrgicament pels monjos del monestir de Sant Cugat. Un llamp la va destruir i va quedar abandonada. Al segle XVII pertanyia al mas Llorenç, que era propietat de Damià Llaunart i Francesc Gomar. Posteriorment, Josep Minguella Farell, hereu dels Gomar, va vendre la capella a Onofre Pi.

Albert Onofre Pi, hereu d'Onofre Pi i frare carmelita, va llegar la propietat al monestir carmelita de Barcelona quan va morir. L'orde carmelita va mantenir la propietat fins al 1780, moment en el qual la va vendre a Domènec Llobateras. El seu fill la va reconstruir i va demanar permís per celebrar-hi missa. Damunt del portal hi havia una làpida de marbre amb una inscripció en llatí que commemora la reconstrucció i benedicció del temple al segle XVIII.

Al segle XIX Teresa Minguella, esposa de Joaquim de Vedruna, va presentar una demanda reivindicant la propietat per un vincle familiar amb un avantpassat. Va guanyar la demanda el 1840. Deu anys més tard, el 1850, va restaurar l'església i va restablir-hi el culte, ja que havia estat profanada durant una de les guerres carlines.

L'església va ser restaurada novament el 1976, i actualment forma part de les dependències d'un restaurant.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

BALLBÈ BOADA, Miquel (1988). *Les nostres ermites*. Edita l'autor, p. 145-148.

